

efter att ha resonerat en stund med varandra gav de sig iväg. Jag hade under tiden bett norrmännen att skynda in till lappen och se till att han kom iväg ögonblickligen. Han måste göra det i skydd av det lilla uthuset och han skulle köra iväg upp mot skogen på vårt vedspår och inte följa älven för då skulle tyskarna ta honom. Jag trodde tyskarna skulle återkomma i det här ärendet inom kort men jag hörde aldrig ifrån dom.

(Läget hade ju blivit allvarligt för Tyskland efter Stalingrads fall i början av 1943 redan.)